

nu finde sin Afgørelse ude hos Vælgerne. — Taleren dvælede derefter ved en Gruppe Love, som ifølge deres Indhold skulde have Betingelser for at *samle* alle Partier. Han glædede sig over den enstemmige Gennemførelse af Naturfredningsloven og Loven om Aarhus Universitet, ligeledes over Partiernes Samling om Grundforbedringsloven, medens han fandt Venstres Stilling til Skoleloven uforstaaelig; skønt Venstre havde haft Magt til at forbedre Landsbyskolen lige siden 1901, havde det ikke kunnet tage sig sammen dertil, og da det nu endelig skete, var det imod Venstres Stemmer. De to store Oppositionspartier havde heller ikke bidraget til Samling om de vigtige Love angaaende Hærens og Søværnets Ordning. — En tredje Gruppe Love vedrørte Øjeblikkets *økonomiske* Foranstaltninger. Det var nødvendigt for Danmark at tage Stilling til den faktiske økonomiske Verdenskrig, og Spørgsmaalet var blot, hvilke Vaaben man kunde anvende. For Landbrugets Skyld havde vi begrænset vore Købemarkeder til to Lande, som er særlig afgørende for vort Landbrug, og dette medførte en faktisk indirekte Beskyttelse for dansk Industri, der er fuldt konkurrencedygtig over for disse Lande, men en Beskyttelse, som Landbruget selv maatte kræve. Det var ogsaa lykkedes ved gode planøkonomiske Forsvarsforanstaltninger at bringe Konjunkturerne i Landbruget saadan op, at Forrentningen i Sommeren 1936 nærmede sig 5; men saa indtraf først den daarlige Høst, dernæst store Prisstigninger paa Landbrugets Raavarer og Nedgang i Priserne paa forædlede Produkter. Regeringen havde søgt at afbøde disse Slag ved Ændringer i Kornloven (Majsprisen), Tilskud til Køb af Saasæd, Rentetilskud, Betalingshenstand og Smørordning, og trods de giftige Angreb, den sidstnævnte Lov havde været Genstand for, vilde Taleren opfordre Arbejderne til at se med Overbærenhed paa den Slags Angreb, for i det lange Løb vilde Arbejdsløshedsspørgsmaalet kun kunne løses, naar man naaede til ordentlig Beskæftigelse i Landbruget. Derfor var det et af Øjeblikkets vigtigste Spørgsmaal at faa et *Samarbejde* i Stand mellem Arbejder og Bonde, og den vigtigste Opgave i Sommerens Løb vilde blive Udarbejdelse af Forslag til en *Gældsordning* under det Løsen, at det arbejdsskabende Element skal hjælpes, medens den passive Kapital, der hidtil har skummet Fløden, nu skal yde Ofrene. — Sluttelig henvendte Hartvig Frisch nogle Ord til Partiernes i Folketinget og bemærkede bl. a., at Det frie Folkeparti og Det kommunistiske Parti var i lige rask Udvikling i opportunistisk Retning, og at Kommunisterne helt havde mistet deres Politik. Til Regeringen vilde han paa Partiets Vegne sige »de Anerkendelsens Ord, som lyder fra de Tusinder og atter Tusinder smaa Hjem mod denne Regering«.